

var flygtet, fordi de ikke ville deltage i en krig, som var internationalt fordømt, med den begrundelse, at de kun ville få nogle ganske få måneders fængsel og så i øvrigt blive sendt tilbage til fronten, ikke kunne få lov til at blive i Danmark, og at man med hr. Helge Adam Møllers støtte gjorde, hvad man kunne for at smide dem ud.

For hvis det var lykkedes – hvad det jo altså på trods af de gentagne forsøg, som hr. Helge Adam Møller har glemt, fordi han har siddet og sovet ovre hos indenrigsministeren, ikke gjorde – så havde det eneste, vi havde sendt til Eksjugoslavien, mens alle andre lande iværksatte en sanktion imod Eksjugoslavien, været kanonføde til Milosevics hær, som han så kunne sende ind i Bosnien.

Og da hr. Helge Adam Møller før talte om en moralsk forpligtigelse, må vi bare konstatere, at der altså er forskel på De Konservatives moral og Enhedslistens moral.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har taget ordet for at sige hr. Helge Adam Møller tak for det klare tilsagn, der kom her for et øjeblik siden, og som gik ud på, at Det Konservative Folkeparti ikke på denne side af et valg vil indgå et forlig med den nuværende regering om udlændingepolitikken, hvis ikke V og K får stort set alle de indrømmelser, som de kræver.

Det synes jeg virkelig er rart at få fastslået, for jeg kan love for, at vi, hvis der efter et valg er et andet flertal herinde, vil medvirke til en helt anden og meget strammere udlændingepolitik, ikke en politik, som på nogen måde er inhuman – jeg tror, det var hr. Bjørn Elmquist, der sagde dét – men som anskuer, hvad det vil sige at være human, fra en lidt anden vinkel, end hr. Elmquist gør.

Så jeg takker for det klare tilsagn, hr. Helge Adam Møller kom med.

Formanden:

Først fru Lotte Henriksen og derefter hr. Helge Adam Møller, og så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at De Konservatives gerne vil foretage en sammenkædning mellem kroner og øre og hjemsendelsesaftaler. Og

det kan man jo gøre på en pæn måde, men man kan også gøre det på en absolut meget mindre pæn måde ved at skære i ulandsbistanden.

Og så vil jeg jo spørge: Når nu man fra konservativ side gerne vil hjælpe i nørnøråderne, betyder det så, at vi skal til at give flere penge til UNHCR? For jeg har rent faktisk forstået af Venstres og De Konservatives ændringsforslag til finanslovsforslaget, at man vil beskære ulandsbistanden og primært den multilaterale hjælp med adskillige milliarder, og derfor vil jeg gerne vide, hvad det betyder for hjælpen til UNHCR, hvis vi skal til at yde så meget mere i nærnøråderne. Hvad giver dét i kroner og øre?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er med meget stort ubehag, jeg bliver nødt til at svare hr. Bjørn Elmquist, for vi kan være uenige, og vi kan diskutere, men at søge at bilde befolkningen – eller dem der lytter til det her – noget ind, som han godt selv ved ikke passer, er uanstændigt.

Det var, da hr. Bjørn Elmquist talte om moralske forpligtelser og humanistiske principper. Da sagde hr. Bjørn Elmquist nemlig, at jeg ofte sætter ordet »pladder« foran begrebet humanistiske principper, men jeg har aldrig nogen sinde i de 54 år, jeg har levet, omtalt humanistiske principper i forbindelse med ordet pladder, og det kunne jeg aldrig drømme om.

Det kan godt være, at jeg på enkelte områder opfatter de humanistiske principper anderledes end hr. Bjørn Elmquist, men at sige, at humanistiske principper eller en humanistisk livsform er pladder, ligger mig uendelig fjernt, og derfor beder jeg hr. Bjørn Elmquist om at gå herop og enten dokumentere, at jeg nogen sinde skulle have brugt det udtryk, eller beklage, at han har skudt mig det i skoene.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard, der ikke kunne forstå, at et kompromis kan betyde, at man skal have 99 pct. af sin politik igennem, at det er rigtigt, at så er det ikke et kompromis. Men det, jeg godt ville understrege, og det er også et svar til hr. Thulesen Dahl, er, at hvis man indgår et kompromis i forbindelse med et forlig på et stort område, betyder det jo normalt, at der er en bindingsperiode på 3, 4 eller 5 år, inden for hvilken man ikke kan komme med nye forslag, medmindre alle parter er enige.

Det er det normale, og dér er det, jeg siger: Det vil vi ikke være med til, for vi vil ikke være